

ת"פ 52672/05/22 - מדינת ישראל נגד plubh

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 52672-05-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד המאשימה

plubh הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של הפרת צו ביהמ"ש שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת גרושים וביום 10.1.22 הוצא כנגד הנאשם צו הגנה במסגרת הליך בבית המשפט לענייני משפחה האוסר עליו, בין היתר, להגיע לדירת המתלוננת או להימצא בקרבתה מרחק של 100 מטר וזאת מבלי שהמתלוננת תסכים לכך באופן מפורש ובכתב. בכתב האישום המתוקן צוין עוד כי כשבועיים עובר למועדים הרלוונטיים לאישום, חלו הנאשם, המתלוננת ובתם בקורונה ועל כן אפשרה לו המתלוננת לשהות בבית בהסכמה. עם זאת, לאחר מכן הפר הנאשם את הצו כמפורט להלן:

(-) ביום 20.2.22, בשתי הזדמנויות, בהפרש של כעשרים דקות האחת מהשנייה, הגיע הנאשם שתוי לבית המתלוננת, הלם בחוזקה בדלת ונשכב על הרצפה בסמוך.

(-) ביום 22.2.22, בשתי הזדמנויות, בהפרש של כעשרים דקות האחת מהשנייה, הגיע הנאשם שתוי לבית המתלוננת, הלם בחוזקה בדלת ונשכב על הרצפה בסמוך. בהמשך, הבחינה בו בתו ופנתה אליו. הנאשם ביקש ממנה את הטלפון שלו ותרופות להן הוא זקוק והבת סירבה לסייע לו בשל כך שלא ניתן ליטול התרופות עם שתיית אלכוהול.

(להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשם צרף תיק נוסף (ת"פ 36082-12-22) בו הודה והורשע בעבירת הפרת צו ביהמ"ש שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין (להלן - כתב האישום המצורף). בהתאם לעובדות כתב האישום המצורף, ביום

13.12.22 הוצא צו הגנה האוסר על הנאשם, בין היתר, להימצא במרחק של 250 מ' מדירת המתלוננת. למחרת, בשעות הלילה, הגיע הנאשם לכניסה לבית כשהוא תחת השפעת אלכוהול, ניגש לארון החשמל וכיבה את המתג. בסמוך לשעה 03:00 שבה המתלוננת לביתה מהעבודה והבחינה בנאשם שוכב על הרצפה בסמוך לכניסה לבית. המתלוננת הרימה את מתג החשמל ולאחר כמה דקות כיבה אותו הנאשם בשנית.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן, צורף כאמור תיק נוסף ולא הוצגה הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. בתו של הנאשם העידה לעונש מטעם ההגנה. הבת תארה את מצבו הבריאותי והכללי המורכב של אביה, ציינה כי אינה חוששת מפניו וכך גם אימה וכי הוא אינו אדם אלים. הבת תיארה את נסיבות האירוע וביקשה להקל בעונשו.

5. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתבי האישום ולערכים המוגנים שנפגעו וטען כי מעשיו של הנאשם חוזרים על עצמם ואין להקל ראש בהתנהגותו. נטען כי בעבר הורשע הנאשם בעבירות אלימות והעובדה כי המתלוננת פונה באופן עקבי בבקשות לצווי הגנה מעידה על החשש מפניו. לשיטת המאשימה ישנו צורך בעונש הרתעתי שימנע חזרתיות וכן יאפשר לנאשם לעבור הליך גמילה בין כותלי בית המאסר. המאשימה טענה כי לאור העבר הפלילי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם הענישה ולגזור עליו שנת מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה במצטבר ועונשים נלווים.

6. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה אחד לשני כתבי האישום, הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והפנה לפסיקה. בעניין זה נטען שהעבירות אינן ברף גבוה של חומרה וכי בתיק המצורף ההגעה לבית המתלוננת הייתה לאחר אשפוז בבית החולים ולצורך נטילת תרופות ולא בשל רצון להרע. ביחס לעונש הקונקרטי הפנה הסנגור למצבו הרפואי הרעוע של הנאשם וכן לעמדת בתו. ברמה האופרטיבית עתר הסנגור להסתפק במאסר למשך חודשיים, כאורך המאסר המותנה ולהורות על ניכוי ימי מעצרו.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, תאר את מצוקתו וציין כי הוא מתקשה לקבל סיוע מגורמי הרווחה. כן ציין שהוא מתקיים מקצבת הביטוח הלאומי ומתקשה לממן הוצאות שוטפות. הנאשם הביע רצון לשקם את חייו והתחייב לפעול למטרה זו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

8. כאמור, הצדדים טענו לקביעת מתחם ענישה אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם ואני מקבל טיעון זה. מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). לא נעלמה מעיני העובדה שקיים פער זמנים לא מבוטל בין המקרים שבכתבי האישום השונים וכי מדובר בשני כתבי אישום נפרדים, ואולם עובדות אלו לבדן אינן משנות את המסקנה בדבר היותם אירוע אחד. המעשים מהווים פרקים שונים במערכת היחסים של הזוג והרקע להם זהה. עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר במספר עבירות.

9. מעשיו של הנאשם פגעו בביטחונה של המתלוננת ובשלמות רוחה. בענייננו נפגע ערך נוסף והוא שלטון החוק וזאת כתוצאה מהפרה של צווים שיפוטניים.

10. בצד דברים אלו ראיתי להעיר כי הצו מושא התיק העיקרי אינו צו שגרתי שבגינו נהוג להגיש אישום בעבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, היינו הפרת צו שנועד להגן על אדם. אסביר. הצו לא הוצא במסגרת תיק הטרדה או הגנה כמקובל (המסווג כתיק ה"ט) אלא במסגרת תיק משפחה (תלה"מ) ואף האיסורים שנקבעו בו דומה שקשורים יותר להגנה על זכות הקניין מאשר על בטחונו של אדם (ובעיקר איסור הכניסה לדירה). חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בכך שניתנה למתלוננת האפשרות להתיר מעשים בניגוד לצו - כך שלא יהוו הפרה - וזאת בניגוד להוראה מפורשת בסעיף 7(ג) לחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 לפיו "לא תהיה זו הגנה טובה למי שהפר צו הגנה שבני משפחתו לא עמדו על קיומו או על הפעלת הוראות החוק בשל הפרתו" ואף בניגוד למקובל בצווי הגנה ולהיגיון העומד בבסיס הצורך להוציא צו להגנה על אדם (וראו האמור בכתב האישום לפיו שבועיים לפני האירועים מושא האישום, התירה המתלוננת לנאשם לשהות בדירה ובכך לא ראתה המאשימה הפרה, בניגוד לאירועים אשר התרחשו ללא הסכמתה). כמו כן מסקנה זו עולה מכך שלא נקבע מועד לסיום ההגבלה וכידוע צווי הגנה (או צווים למניעת הטרדה) מוגבלים לתקופה קצובה וקצרה יחסית. משכך, אפשר שניתן היה לחלוק על ההצדקה שבייחוס העבירה שעניינה הפרת צו שנועד להגן על בטחונו של אדם בתיק העיקרי (להבדיל מעבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין) ואולם אין מקום להרחיב בנושא שכן הנאשם הודה בעבירה זו ולא טען דבר בנושא. הערתי בנושא באה לצורך בחינת הערכים המוגנים שנפגעו בלבד וכך יש להבינה.

11. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי להפרות לא נלוו עבירות נוספות, או גרימת נזק מוחשי, ודומה שבבסיס ההפרות ניצב מצבו הקשה של הנאשם, שהוא חולה ומחוסר אמצעים, בבחינת זעקה לעזרה, ולא רצון להרע או לגרום נזק. כמו כן באחד המקרים ההגעה הייתה, כך לפי כתב האישום, לצורך קבלת התרופות ומכשיר הטלפון של הנאשם שהיו בדירת המתלוננת. בצד דברים אלו אציין כי דומה שהעובדה שהנאשם מכור לאלכוהול תרמה בצורה משמעותית לביצוע העבירות.

12. לצורך בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 47730-07-22 פלוני נ' מדינת ישראל (12.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני

המשפחה. הנאשם סרב לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור ציינה כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה ואין הצדקה להתערב במתחם שנקבע (מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל); עפ"ג 64962-07-21 לוי נ' **מדינת ישראל** (17.1.2022), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות הפרת צו שנועד להגן על אדם ואיומים ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית גרושתו בשתי הזדמנויות בניגוד לצו הרחקה ובמקרה נוסף איים על גרושתו שירצח אותה; ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015), שם קבע בית המשפט העליון כי מתחם הענישה בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית "נע בין חודשים ספורים עד שנה". עם זאת, אדגיש שנסיבות מקרה זה שונות מענייניו, שכן במקרה זה מדובר היה במי שהפר את תנאי השחרור בהם היה נתון, הסיר את האיזוק האלקטרוני שהיה מותקן עליו (כתנאי שחרור וטרם תיקון מס' 11 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996) ולא התייצב למשפטו תקופה ארוכה, כך שאת המתחם בענייניו ניתן לקבוע בשינויים המתחייבים; ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצא נגדו; ת"פ 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' ברגי** (4.8.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו ונידון לחודש מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. במקרה זה הנאשם נכנס לבית אמו ושהה בו עד הגעת שוטרים למקום, וזאת בניגוד לצו שאסר עליו לעשות כן.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר מותנה ועד עשרה חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה וכי יש להפעיל את המאסר המותנה. אציין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום. יש להצר על מציאות זו, שכן מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה שהוא נכנס ויוצא מבתי הסוהר בשנים האחרונות בשל הפרות צווים והיה נכון שהתיק הנוכחי ישמש פלטפורמה לטיפול אשר אפשר והיה מביא לשינוי המצב.

15. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה, שחסכה את עדות המתלוננת והבת. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה והפנמת הפסול שבמעשים. הבאתי עוד בחשבון את עמדת בתו, אם כי מובן שאין מדובר בשיקול מכריע אלא בעל משקל מוגבל (ע"פ 2455-09-11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.12.2011)) וזאת במיוחד בשל העובדה שהמתלוננת עצמה לא העידה במסגרת הטענות לעונש. הבאתי עוד בחשבון את תקופת המעצר בה מצוי הנאשם, שתנאיו קשים ממאסר. כן הבאתי בחשבון את מצבו הרפואי הלא פשוט ואת השפעתו של עונש מאסר עליו, לרבות בשל גילו הלא צעיר. מנגד, זקפתי לחומרה את עברו הפלילי הכולל עבירות דומות רבות ואת העובדה שעומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה שלא היה בו להרתיעו. לא ניתן להתעלם מהחזרתיות הנלמדת מעיון בגיליון ההרשעות הקודמות, אשר מלמדת על כך שהנאשם התקשה עד כה להפנים את חובת הציות לצווים שיפוטניים. נתון זה יש לשקול לחומרה. טרם סיום אציין שטוב יעשה הנאשם אם ישכיל להיגמל מתלותו באלכוהול, לטובת בריאותו שלו ולטובת בני משפחתו.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 198760-021 (שלום קריות) שניתן ביום 6.12.21, וזאת באופן **מצטבר** לעונש אותו הטלתי לעיל. אדגיש כי לא מצאתי בטיעוני ההגנה הצדקה להורות על חפיפת העונשים, בניגוד לכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין.

סה"כ מוטלים על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל וזאת החל מיום מעצרו - 14.12.22.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנה מיום שחרורו את העבירה בה הורשע.

ד. תשומת לב שב"ס לכך שככל שהנאשם יאלץ לעבור ניתוח בתקופת מאסרו, לבקשתו כי בתו תתלווה אליו בבית החולים על מנת לסייע לו.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, במעמד הצדדים.